Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (седми състав)

18 юни 2020 година*

„Обжалване — Марка на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Заявка за регистрация на фигуративна марка на Европейския съюз „PRIMART Marek Łukasiewicz“ — По-ранна национална марка „PRIMA“ — Член 8, параграф 1, буква б) — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 76, параграф 1 — Обхват на контрола от Общия съд на Европейския съюз“

По дело C-702/18 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 9 ноември 2018 г.,

Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Primart“ Marek Łukasiewicz, установено във Воломин (Полша), за което се явява J. Skołuda, radca prawny,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), за която се явява A. Folliard-Monguiral, в качеството на представител,

ответник в първоинстанционното производство,

Bolton Cile España, SA, установено в Мадрид (Испания), за което се явяват F. Celluprica, F. Fischetti и F. De Bono, avvocati,

встъпила страна в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (седми състав),

състоящ се от: P. G. Xuereb, председател на състава, T. von Danwitz и A. Kumin (докладчик), съдии,

генерален адвокат: M. Bobek,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 28 ноември 2019 г.,

* Език на производството: английски.

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Primart“ Marek Łukasiewicz иска отмяна на решение на Общия съд на Европейския съюз от 12 септември 2018 г., Primart/EUIPO — Bolton Cile España (PRIMART Marek Łukasiewicz) (T-584/17, непубликувано, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2018:530), с което Общият съд отхвърля жалбата му за отмяна на решението на четвърти апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 22 юни 2017 г. (преписка R 1933/2016-4) относно производство по възражение със страни Bolton Cile España SA и Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Primart“ Marek Łukasiewicz (наричано по-нататък „спорното решение“).

Правна уредба

2 Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Европейския съюз (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1) е изменен с Регламент (ЕС) 2015/2424 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 г. (ОВ L 341, 2015, г., стр. 21), който влиза в сила на 23 март 2016 г. Регламент № 207/2009, изменен с Регламент 2015/2424, е отменен и заменен, считано от 1 октомври 2017 г., с Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз (ОВ L 154, 2017 г., стр. 1). Въпреки това, предвид датата на подаване на разглежданата заявка за регистрация, а именно 27 януари 2015 г., която е определяща за приложимото материално право, към фактите по случая се прилагат материалните разпоредби на Регламент № 207/2009 в първоначалната му редакция (вж. в този смисъл решение от 4 юли 2019 г., FTI Touristik/EUIPO, C-99/18 P, EU:C:2019:565, т. 2).

3 Член 8 от Регламент № 207/2009, озаглавен „Относителни основания за отказ“, предвижда в параграф 1, буква б):

„1. При възражение на притежателя на по-ранна марка се отказва регистрация на заявената марка:

[…]

б) когато поради своята идентичност или сходство с по-ранната марка и поради идентичността или сходството на стоките или услугите, които двете марки обозначават, съществува вероятност от объркване в съзнанието на хората на територията, на която е защитена по-ранната марка; вероятността от объркване включва възможност за свързване с по-ранната марка“.

4 Член 65 от този регламент, озаглавен „Обжалване пред Съда на Съюза“, гласи:

„1. Жалби срещу решенията на апелативните състави могат да се подават пред Съда.

2. Основанията за обжалване могат да бъдат липса на компетентност, нарушение на съществени процедурни изисквания, нарушение на Договора, на настоящия регламент или на всяка правна норма, отнасяща се до тяхното прилагане, или злоупотреба с власт.

3. Съдът може както да отмени, така и да измени обжалваното решение.

[…]“.

5 Член 76 от същия регламент, озаглавен „Служебна проверка на фактите“, гласи следното:

„1. В хода на производството [EUIPO] пристъпва към служебна проверка на фактите; обаче при производство относно относителните основания за отказ на регистрация проверката се ограничава до разглеждане на фактите, доказателствата и аргументите, и исканията, представени от страните.

2. [EUIPO] може да пренебрегне фактите, на които страните не са се позовали, и доказателствата, които те не са представили навреме“.

6 Съгласно член 188 от Процедурния правилник на Общия съд, озаглавен „Предмет на спора пред Общия съд“:

„С писмените изявления, подадени от страните в производството пред Общия съд, не може да се изменя предметът на спора пред апелативния състав или отделението по жалбите“.

Обстоятелствата по спора и спорното решение

7 Обстоятелствата по спора, изложени в точки 1—21 от обжалваното съдебно решение, могат да бъдат обобщени по следния начин.

8 На 27 януари 2015 г. жалбоподателят подава в EUIPO заявка за регистрация на марка на Европейския съюз в EUIPO на основание Регламент № 207/2009.

9 Марката, чиято регистрация е заявена, е следният фигуративен знак:

10 Стоките, за които се иска регистрация, спадат към клас 30 по смисъла на ревизираната и изменена Ницска спогодба относно Международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 г. и отговарят на следното описание: „Захар, натурални подсладители, сладкарски покрития и пълнежи, пчелни продукти; кафе, чай, какао и техни заместители; лед, сладоледи, замразени кисели млека и сорбета; сол, подправки, ароматизатори и смеси от подправки; печива, сладкарски изделия, шоколад и десерти; обработени зърнени храни, нишестета и стоки от тях, смеси за тестени изделия и кваси; крекери [тънки сухи бисквити]“.

11 Заявката за марка е публикувана в Бюлетин на марките на Европейския съюз 2015/022 от 3 февруари 2015 г.

12 На 29 април 2015 г. Bolton Cile España, SA, встъпила страна в първоинстанционното производство, подава възражение на основание член 41 от Регламент № 207/2009 срещу регистрацията на заявената марка по отношение на всички стоки, посочени в точка 10 от настоящото съдебно решение.

13 Възражението се основава по-специално на испанската марка „PRIMA“, регистрирана на 22 септември 1973 г. под номер 2578815 и подновена на 9 април 2013 г., обозначаваща стоки от клас 30, които отговарят на следното описание: „Сосове и смеси от подправки; кафе; чай; какао;

захар; ориз; тапиока; саго, заместители на кафе; брашно и зърнени продукти; хляб; бисквити; торти; сладкиши и сладкарски изделия; заледени продукти за ядене; мед; меласа; мая, бакпулвер, сол; горчица; черен пипер; оцет; лед“.

14 В подкрепа на възражението е изтъкнато основанието по член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

15 След като отделът по споровете на EUIPO отхвърля възражението в неговата цялост, на 24 октомври 2016 г. Bolton Cile España подава жалба пред EUIPO на основание членове 58—64 от Регламент № 207/2009 срещу решението на отдела по споровете.

16 Със спорното решение четвърти апелативен състав на EUIPO отменя решението на отдела по споровете, уважава възражението, отхвърля заявката за марка и осъжда жалбоподателя да понесе разноските, направени в производствата по възражение и по обжалване.

17 След като посочва, що се отнася до по-ранната испанска марка, че територията, която е от значение за анализа на вероятността от объркване, е Испания и че съответните потребители са широкият кръг потребители в тази държава членка, апелативният състав приема, че предвид идентичността и сходството на конфликтните стоки, средната визуална прилика и над средното фонетично сходство на конфликтните знаци, както и най-много средната степен на внимание на съответните потребители и средния присъщ отличителен характер на по-ранната марка, съществува вероятност от объркване в съзнанието на съответните потребители. По-специално, за да стигне до извода за средния вътрешноприсъщ отличителен характер на по-ранната марка, апелативният състав отбелязва липсата на значение на тази марка по отношение на съответните стоки, като подчертава, че испанският потребител ще разбере думата „prima“ като означаваща „братовчедка“ или „премия“, а не като отбелязваща ценното качество на нещо, какъвто е случаят на други езици на Европейския съюз.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

18 На 24 август 2017 г. жалбоподателят подава в секретариата на Общия съд жалба за отмяната на спорното решение.

19 В подкрепа на жалбата си той посочва едно-единствено основание, изведено от нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

20 С обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля жалбата изцяло и потвърждава изводите на апелативния състав относно наличието на вероятност от объркване. В точки 87—90 от обжалваното съдебно решение той приема по-специално че доводите на жалбоподателя относно слабия отличителен характер на по-ранната марка трябва да бъдат обявени за недопустими на основание член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009, тъй като са изложени за първи път пред него.

Искания на страните

21 Жалбоподателят иска от Съда:

– да отмени обжалваното съдебно решение и спорното решение,

– да осъди EUIPO и Bolton Cile España да заплатят разноските, направени в производствата пред апелативния състав и пред Общия съд, и

– да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски, направени в производството пред Съда.

22 EUIPO и Bolton Cile España искат от Съда:

– да отхвърли жалбата и

– да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

По жалбата

23 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква едно-единствено основание, изведено от нарушение на член 76, параграф 1 във връзка с член 65 от Регламент № 207/2009.

По допустимостта

24 Bolton Cile España счита, че жалбата е недопустима. Всъщност, първо, в нарушение на член 168, параграф 1, буква г) от Процедурния правилник на Съда жалбата не съдържала кратко изложение на изтъкнатите основания. Второ, основните доводи на жалбоподателя относно значението на думата „prima“ и отличителния характер на марка, която съдържа такава дума, повдигали фактически, а не правни въпроси.

25 Що се отнася до първото възражение за недопустимост, следва да се отбележи, че жалбата съдържа едно основание, кратко изложение на това основание, както и изтъкнатите правни доводи, и споменава точките от обжалваното съдебно решение, за които се твърди, че са опорочени от грешка, поради което изискванията на член 168, параграф 1, буква г) от Процедурния правилник на Съда са изпълнени.

26 Второто възражение за недопустимост също трябва да се отхвърли. Всъщност доводите на жалбоподателя относно неправилното тълкуване и прилагане на член 76, параграф 1 във връзка с член 65 от Регламент № 207/2009, тъй като Общият съд е обявил за недопустими доводите му относно слабо отличителния характер на по-ранната марка, поради това че ги е изтъкнал за първи път пред този съд, представляват правен въпрос, който може да бъде разгледан в рамките на производство по обжалване.

По единственото основание

Доводи на страните

27 Жалбоподателят счита по същество, че Общият съд е нарушил член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009, като в точки 87—90 от обжалваното съдебно решение е обявил за недопустими доводите му относно слабо отличителния характер на по-ранната марка, с мотива че ги е изтъкнал за първи път пред този съд.

28 На първо място, жалбоподателят изтъква, че значението на думата „prima“, чийто смисъл е „първият“, „най-важният“, „най-добрият“ и „главният“, и която следователно има хвалебствен подтекст, представлява общоизвестен факт. Не било необходимо обаче да се изтъкват общоизвестни факти в административната фаза на производството, тъй като страните могат да оспорват верността на общоизвестни факти пред Общия съд, дори да не са ги посочили в рамките на производството пред EUIPO.

29 В този контекст жалбоподателят твърди, че предвидената в член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009 процесуална норма, която, по отношение на относителните основания за отказ на регистрация, ограничава проверката, която трябва да извърши EUIPO, до разглеждане на фактите, доказателствата и аргументите, и исканията, представени от страните, представлява изключение от общото правило, че EUIPO пристъпва към служебна проверка на фактите, и като такова следователно трябва да се тълкува стеснително.

30 Жалбоподателят поддържа, че ако Общият съд бе взел предвид общоизвестния факт, че думата „prima“ има хвалебствен смисъл, той е трябвало да констатира, че по-ранната марка притежава слаб присъщ отличителен характер и следователно би стигнал до друг извод за наличието на вероятност от объркване.

31 На второ място, тъй като апелативният състав е анализирал служебно въпросите относно значението на думата „prima“ и отличителния характер на по-ранната марка, жалбоподателят счита, че има право да оспори тази преценка пред Общия съд.

32 EUIPO изтъква по същество, на първо място, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че доводът на жалбоподателя е недопустим. Въпреки че буквалното тълкуване на член 76, параграф 1, второ изречение от Регламент № 207/2009 би могло да подкрепи виждането, че в производствата по възражение EUIPO не е компетентна да разглежда някои въпроси, когато страните не са представили факти, доказателства и доводи в подкрепа на твърденията си, подобно тълкуване било отхвърлено от практиката на Общия съд, произтичаща по-специално от решение от 1 февруари 2005 г., SPAG/СХВП — Dann и Backer (HOOLIGAN) (T-57/03, EU:T:2005:29, т. 21, 22 и 32). Всъщност от тази съдебна практика следвало, че при прилагането на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 степента на присъщия отличителен характер на по-ранната марка представлява едно от правните условия, които Общият съд трябва да разгледа служебно за целите на изчерпателната преценка на вероятността от объркване. Следователно въпросът за присъщия отличителен характер на по-ранната марка представлявал правен въпрос, който може да бъде повдигнат за първи път пред Общия съд.

33 EUIPO обаче твърди, на второ място, че така допуснатата от Общия съд грешка при прилагане на правото няма отражение върху законосъобразността на обжалваното съдебно решение, тъй като доводите на жалбоподателя пред Общия съд са явно неоснователни.

34 Всъщност, първо, представените пред Общия съд доказателства от жалбоподателя в подкрепа на доводите му относно значението на думата „prima“ били ирелевантни или недопустими, като така твърдението му относно слабия отличителен характер на по-ранната марка оставало недоказано. Второ, от обжалваното съдебно решение имплицитно следвало, че твърдяното хвалебствено значение на думата „prima“ на испански език по отношение на разглежданите стоки не представлява общоизвестен факт; следователно то не подлежи на контрол от Съда в рамките на производство по обжалване. Трето, дори да се приемело, че по-ранната марка има само слаб отличителен характер, това обстоятелство не се отразявало на направения в обжалваното съдебно решение извод, тъй като вероятност от объркване може да съществува дори когато разглежданата по-ранна марка има слаб отличителен характер.

35 От своя страна Bolton Cile España иска основанието за обжалване да се отхвърли. На първо място, след като задачата на Общия съд не била да преразглежда фактическите обстоятелства в светлината на представените за първи път пред него документи, упражняваният от него контрол не можел да надхвърли представения от страните пред апелативния състав фактически и правен контекст на спора, което следвало от член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009. Да се приеме, че доводите на жалбоподателя относно твърдения слаб отличителен характер на

по-ранната марка е трябвало да бъдат разгледани за първи път пред Общия съд, водело до изменение на предмета на спора пред апелативния състав и представлявало нарушение на член 188 от Процедурния правилник на Общия съд.

36 На второ място, при всички положения в точка 92 от обжалваното съдебно решение Общият съд се произнесъл по значението на думата „prima“ и по отличителния характер на по-ранната марка, като в съответствие с член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009 се основал на представените от страните и на служебно отчетените факти, и потвърдил, че присъщият отличителен характер на по-ранната марка е среден за разглежданите стоки. Така, дори да се предположи, че доводите относно твърдения слаб отличителен характер на думата „prima“ са били обявени за допустими, това не променяло извода на Общия съд. В това отношение имплицитните мотиви на Общия съд били достатъчни.

Съображения на Съда

37 Жалбоподателят твърди, че в точка 90 от обжалваното съдебно решение Общият съд е нарушил член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009, като е обявил за недопустими доводите му относно слабия отличителен характер на по-ранната марка, тъй като тези доводи са били изложени за първи път пред него.

– По твърдяната грешка от правна страна на Общия съд при прилагането на член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009

38 Член 188 от Процедурния правилник на Общия съд, озаглавен „Предмет на спора пред Общия съд“, определя обхвата на упражнявания от Общия съд контрол върху приетите от EUIPO решения. Съгласно тази разпоредба „[с] писмените изявления, подадени от страните в производството пред Общия съд, не може да се изменя предметът на спора пред апелативния състав или отделението по жалбите“.

39 Следователно въпросите, които могат да бъдат надлежно представени пред Общия съд, зависят от предмета на спора пред апелативния състав. В това отношение член 76 от Регламент № 207/2009, озаглавен „Служебна проверка на фактите“, предвижда в параграф 1, че ако „[в] хода на производството [EUIPO] пристъпва към служебна проверка на фактите“, при производство „относно относителните основания за отказ на регистрация“ тази проверка се ограничава до „разглеждане на фактите, доказателствата и аргументите, и исканията, представени от страните“.

40 В случая жалбоподателят не оспорва констатацията на Общия съд, че пред апелативния състав той не е изтъкнал, че присъщият отличителен характер на по-ранната марка „PRIMA“ е слаб поради хвалебственото значение на думата „prima“ на испански език. Той обаче поддържа, че се е отнасяло за въпрос, който апелативният състав във всички случаи е бил длъжен да разгледа.

41 В това отношение е вярно, че съгласно самия член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009 проверката на EUIPO при производство относно относителните основания за отказ на регистрация се ограничава до разглеждане на фактите, доказателствата и аргументите, и исканията, представени от страните, поради което апелативният състав може да основе решението си само на относителните основания за отказ, на които засегнатата страна се е позовала, както и на свързаните с тях факти и доказателства, представени от страните. Това не променя факта, че както по същество изтъква генералният адвокат в точки 49—51 и 58 от своето заключение, апелативният състав е длъжен да се произнесе по всички въпроси, които с оглед на представените от страните основания и искания са необходими, за да се гарантира правилното

прилагане на този регламент, и по отношение на които той разполага с всички необходими данни, за да може да се произнесе, дори страните да не са изтъкнали пред него никакви правни обстоятелства по тези въпроси.

42 Предвид това задължение на апелативния състав, член 76 от Регламент № 207/2009 и член 188 от Процедурния правилник на Общия съд не могат да се тълкуват в смисъл, че доводи, които целят да поставят под въпрос съображенията на апелативния състав относно въпроси, по които той непременно трябва да се произнесе, не са част от предмета на спора пред Общия съд, ако не са били изтъкнати в производството пред апелативния състав.

43 Впрочем в рамките на производство по възражение, основано на член 8, параграф 1 от Регламент № 207/2009, преценката на присъщия отличителен характер на по-ранната марка представлява правен въпрос, необходим за гарантиране на правилното прилагане на този регламент, поради което инстанциите на EUIPO са длъжни да разгледат този въпрос, ако е необходимо служебно. Тъй като тази преценка не предполага никакво фактическо обстоятелство, което страните следва да представят, и не зависи от изтъкването от тяхна страна на основания или доводи, които целят да установят този характер, EUIPO сама може да установи и прецени съществуването му с оглед на по-ранната марка, на която се основава възражението. Следователно този въпрос е част от предмета на спора пред апелативния състав по смисъла на член 188 от Процедурния правилник на Общия съд.

44 Поради това съображенията на Общия съд в точки 87—90 от обжалваното съдебно решение не са съобразени с обхвата на член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009.

45 При всички положения следва да се отбележи, че в случая апелативният състав се е произнесъл служебно по въпроса за присъщия отличителен характер на по-ранната марка. Всъщност в точка 27 от спорното решение той приема, че поради липсата на значение на по-ранната национална марка по отношение на съответните стоки, присъщият отличителен характер на тази марка е среден, като се има предвид, че испанският потребител ще схване думата „prima“ като означаваща „братовчедка“ или „премия“, а не като дума, отбелязваща ценното качество на нещо.

46 Както обаче отбелязва генералният адвокат в точка 71 от заключението си, жалбоподателят трябва да може да оспори този извод на апелативния състав пред Общия съд, като се има предвид, че съгласно член 263 ДФЕС във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз жалбоподателят трябва да може да оспори пред съда на Съюза всички правни или фактически въпроси, на които орган на Съюза основава своите решения.

47 От гореизложеното следва, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото в точки 87—90 от обжалваното съдебно решение, като е обявил за недопустими доводите на жалбоподателя относно твърдения слаб отличителен характер на по-ранната марка, с мотива че тези доводи са били изтъкнати за първи път пред Общия съд.

– По последиците от допуснатата от Общия съд грешка при прилагане на правото

48 Противно на твърденията на EUIPO и Bolton Cile España, тази грешка при прилагане на правото може да доведе до отмяна на обжалваното съдебно решение.

49 На първо място, EUIPO изтъква, че дори Общият съд да бе обявил за допустими и основателни доводите, изведени от слабия отличителен характер на по-ранната марка, това обстоятелство е без значение за направения в обжалваното съдебно решение извод относно вероятността от объркване. Всъщност не може да се изключи вероятност от объркване, когато отличителният

характер на по-ранната марка е слаб (вж. в този смисъл решение от 26 юли 2017 г., Continental Reifen Deutschland/Compagnie générale des établissements Michelin, C-84/16 P, непубликувано, EU:C:2017:596, т. 99 и цитираната съдебна практика).

50 Както обаче отбелязва генералният адвокат в точка 80 от заключението си, само възможността направените от Общия съд изводи да могат да бъдат потвърдени, не е достатъчна, за да се отхвърли жалбата, тъй като обжалваното съдебно решение може да бъде потвърдено въпреки установената в точка 47 от настоящото съдебно решение грешка при прилагане на правото само ако се докаже, че тази грешка е напълно ирелевантна за разрешаването на спора.

51 Впрочем съществуването на вероятност от объркване в съзнанието на потребителите следва да се оценява общо, като се отчитат всички релевантни за конкретния случай фактори (решения от 11 ноември 1997 г., SABEL, C-251/95, EU:C:1997:528, т. 22, от 12 юни 2007 г., СХВП/Shaker, C-334/05 P, EU:C:2007:333, т. 34 и от 20 септември 2007 г., Nestlé/СХВП, C-193/06 P, непубликувано, EU:C:2007:539, т. 33) и отличителният характер на по-ранната марка е един от тези релевантни фактори (вж. в този смисъл решение от 26 юли 2017 г., Continental Reifen Deutschland/Compagnie générale des établissements Michelin, C-84/16 P, непубликувано, EU:C:2017:596, т. 98 и цитираната съдебна практика).

52 Поради това не може да се изключи, че в случая Общият съд би стигнал до извод, различен от този, който е направил в обжалваното съдебно решение, ако бе приел за допустими доводите на жалбоподателя относно слабия отличителен характер на по-ранната марка. В подобна хипотеза той по-специално би могъл да уважи тези доводи и следователно би стигнал до извода, че липсва вероятност от объркване.

53 Освен това следва да се припомни, че когато по-ранната марка и заявеният за регистрация знак съвпадат по елемент, който е слабо отличителен по отношение на съответните стоки, общата преценка на вероятността от объркване по смисъла на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 често не налага констатация за наличието на тази вероятност (вж. в този смисъл решение от 12 юни 2019 г., Hansson, C-705/17, EU:C:2019:481, т. 55).

54 Изводът, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото при преценката на вероятността от объркване между заявената и по-ранната марка, не противоречи, както отбелязва генералният адвокат в точки 82 и 83 от заключението си, и на принципа на процесуална икономия, съгласно който, ако мотивите на решение на Общия съд разкриват нарушение на правото на Съюза, но неговият диспозитив се оказва обоснован по други правни съображения, жалбата трябва да бъде отхвърлена (решение от 24 януари 2018 г., EUIPO/European Food, C-634/16 P, EU:C:2018:30, т. 33 и цитираната съдебна практика).

55 Всъщност, както следва от точка 51 от настоящото съдебно решение, общата преценка на вероятността от объркване трябва да се извършва, като се отчитат всички релевантни за конкретния случай фактори, включително отличителният характер на по-ранната марка. В тази връзка от практиката на Съда следва, че поради взаимозависимостта на релевантните в това отношение фактори констатацията за липсата на такава вероятност от объркване не може да се изключва предварително и във всички хипотези (вж. в този смисъл решение от 12 юни 2019 г., Hansson, C-705/17, EU:C:2019:481, т. 55).

56 На второ място, следва да се отхвърли доводът на Bolton Cile España, че дори доводите на жалбоподателя относно твърдения слаб отличителен характер на по-ранната марка да са били обявени за допустими, това обстоятелство не променяло преценката на Общия съд, тъй като при всички положения в точка 92 от обжалваното съдебно решение Общият съд приел, че присъщият отличителен характер на тази марка е бил среден за разглежданите стоки.

57 В това отношение е безспорно, че в точка 91 от обжалваното съдебно решение Общият съд е констатирал, че „пред отдела по споровете жалбоподателят е изтъкнал, че „на испански език думата „prima“ означава „премия“ или „братовчедка“ и че такива са значенията, които е възприел апелативният състав в точка 22 от спорното решение“.

58 От това Общият съд стига до извода в точка 92 от обжалваното съдебно решение, че „в останалата си част следва да се потвърди констатацията на апелативния състав, че поради липса на значение на по-ранната марка по отношение на съответните стоки присъщият ѝ отличителен характер е среден“.

59 Все пак, както отбелязва генералният адвокат в точки 92 и 93 от заключението си, дори да се предположи, че в точки 91 и 92 от обжалваното съдебно решение Общият съд за изчерпателност е разгледал и отхвърлил като неоснователни доводите на жалбоподателя, следва да се установи служебно непълнотата на мотивите му, тъй като непълнотата на мотивите представлява абсолютно основание за отмяна (вж. в този смисъл решение от 20 декември 2017 г., EUIPO/European Dynamics Luxembourg и др., C-677/15 P, EU:C:2017:998, т. 36 и цитираната съдебна практика).

60 Всъщност в обжалваното съдебно решение Общият съд не уточнява причините, поради които приема, че тези доводи са неоснователни, тъй като само припомня доводите, които жалбоподателят е изтъкнал пред отдела по споровете, без да обясни защо тези доводи трябва да имат превес пред доводите, изложени пред Общия съд. Впрочем пред Общия съд жалбоподателят не твърди, че значението, което е придал на думата „prima“ на испански език пред отдела по споровете, а именно „премия“ или „братовчедка“, е неправилно, а само поддържа, че наред с тях тази дума може да има и други значения, както и хвалебствен подтекст.

61 Освен това, макар че мотивите на Общия съд, както поддържа Bolton Cile España, могат да бъдат имплицитни, те все пак трябва да позволяват на заинтересованите лица да се запознаят с причините, поради които Общият съд не е приел доводите им, а на Съда — да разполага с достатъчно данни, за да упражни своя контрол (вж. в този смисъл решение от 28 февруари 2019 г., Groupe Léa Nature/EUIPO, C-505/17 P, непубликувано, EU:C:2019:157, т. 55). Настоящият случай обаче не е такъв, както следва от точка 60 от настоящото съдебно решение.

62 Следователно, дори да се предположи, че в точка 92 от обжалваното съдебно решение Общият съд за изчерпателност е отхвърлил като неоснователни доводите на жалбоподателя относно слабия отличителен характер на по-ранната марка, обжалваното съдебно решение трябва да бъде отменено поради непълнота на мотивите.

63 От всичко гореизложено следва, че обжалваното съдебно решение трябва да се отмени поради допуснатата от Общия съд грешка при прилагане на правото, както следва от точка 47 от настоящото решение.

По жалбата пред Общия съд

64 Член 61, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз предвижда, че когато отменя решението на Общия съд, Съдът може сам да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това, или да върне делото на Общия съд за постановяване на решение.

65 Както отбелязва генералният адвокат в точка 98 от заключението си, фазата на производството не позволява да се постанови решение по делото, тъй като Общият съд не се е произнесъл или поне не се е произнесъл в достатъчна степен по доводите на жалбоподателя, изложени в точки 83—85 от обжалваното съдебно решение, относно слабо отличителния характер на по-ранната марка.

66 Следователно делото трябва да върне за ново разглеждане от Общия съд, който да се произнесе и по съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (седми състав) реши:

1) **Отменя решение на Общия съд на Европейския съюз от 12 септември 2018 г., Primart/EUIPO — Bolton Cile España (PRIMART Marek Łukasiewicz) (T-584/17, непубликувано, EU:T:2018:530).**

2) **Връща делото на Общия съд на Европейския съюз.**

3) **Не се произнася по съдебните разноски.**

Подписи